

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Resolvtiones Lvtherianae Svper Propositionibvs Svis Lipsiae Dispvtatis

Luther, Martin

Vvittenbergae, 1519

VD16 L 5795

Con: III. Qui opus bonu[m] aut poenitentia[m], a peccatoru[m]
detestatione ante dilectione[m] iustiti[a]e incipi, nec in eo peccari, asserit,
hu[n]c inter Pelagianos h[a]ereticos numeramus, sed & ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-32453

ignoscitur ei, ideo vere etiā peccās nō peccat, nisi Paulus non fuit natus ex deo Ro: viij. vbi seruire se dicit legi peccati, aut ipe Iohan: mentitus est contra seipm, vbi dicit. Si dixerimus, quia pctm nō habem⁹ nos ipos seducimus, & veritas in nobis nō ē. Sequitur exp ositio & cōcordia quā dedi, Si autē confessi fuerimus peccata nra, fidelis est & iust⁹, vt remittat nobis pctā nra, Sic cōfiteb⁹ remittit & facit, vt peccatores nō sint peccatores. Negantibus autē reseruat & facit, vt iusti non sint iusti. Proinde definitio iusti in hac vita est hæc. Iustus primo accusator ē sui. Ideo iustitia Christiana, est accusatio sui. Qz cito perit accusatio sui, statim recedit quoq; iustitia, hos cōfessores Christus gestat in triūpho suo, Iesus Nazareus Rex Iudeorū. i. confessorem hoc est verbum bonū & suauē, qd Ap⁹us. i. Timo. i. iucūditissime resonat, fidelis sermo & omni acceptiōe dignus, quia Iesus Christus venit in hūc mundū peccatores saluos facere, quorum primus ego sum. Igit stat mea secunda ppositio, & claret quō peccatū remaneat post baptisimū, & in omi ope bono sit peccatū (si misericordia nō succurrerit) in ortale, & nulli esse natura sua veniale. Quare iterū stabilitur, qd mpro magis act⁹ impiorū, sūt mere mali, & sic omis actus aut bonus aut malus contra determinationē Concilij Constantiē. i. Thomistarū qd ibi regnasse apparet.

Ex his etiam inferitur, sibi, arb. esse mere passiuū in omi actu suo, qui velle vocat, & frustra garriri distinctio nem sophistarū actum bonū esse totū a deo, sed nō totaliter. Est em totus & totaliter a deo, quia volūtas, gratia non nisi rapitur, trahitur, mouetur, qui tractus redundans in mēbra & vires seu anīe seu corporis, est eius actiuitas, & nulla alia, sicut tractus ferrē secātis lignum, est ferrē mere passiu⁹ a sectore, nec ad tractum suū quicq; copatur, sed tñ tracta iam in lignū operat, impulsā magis q; impellens, quē serratio opus eius cū serratore dicit, cum tamē mere patiat, sed de hoc suo tempore latius.

¶ CON: III.

Qui opus bonū aut pœnitentiā, a peccatorū detestatione ante dilectionē iustitię incipi, nec in cōpœccari, asserit hūc inter Pelagianos hereticos numeramus, sed & contra sacrū suū Aristotelem desipere probamus.

Ista cōdusio ex p̄cedentibus firmiter probat. Si em̄ verum est, adeo nullū opus bonū ante gratiā fieri posse, vt nec in gratiā pure bonū fiat. Penitentia aut̄, bonum opus nimirū sit, necesse est eam gratiā p̄ueniente inchoari. De penitentia em̄ salutarilo quimur, nō de penitētia Iudę aut damnatorū. Est ergo ex p̄esse heresis pelagiana, dicere, penitentiā ante dilectionē iustitię incipi, Dilectio aut̄ iustitię, gratia dei est, nō natura. Verum vt Ecclesię p̄positionis impietate manifestius videamus, rem paulo altius incipiamus.

Docui ego in resolutionibus & sermone de penitētia, peccatorū recordationē ante am̄ orē iustitię nemini esse salutarem sed noxiam, ideo primū conā dum vt iustitia diligat, tum am̄ ore iustitię peccata detestent. Quam doctrinā, Ecclesiā molestia, nō hereticā quidem noiāuit, sed Euangeliō & sanctis patribus contrariā asseruit. Ideo magnifico titulo suis p̄positionibus p̄fixo, contra nonā doctrinam (eadem modestia,) se disputaturum ebuccinauit.

Age, Paulū Ap̄l'm videamus, qui Ro. iij. dicit. Lex iram opatur, vbi em̄ non est lex nec p̄uaricatio. Et. v. lex subintravit vt abūdaret delictū. Et Gal. iij. Lex p̄pter transgressionē p̄posita est. Et. i. Cor. xv. Virtus peccati lex. Quibus om̄ibus id vult Ap̄l'us, q̄ per legem peccata potius augent̄ q̄ tolluntur, & concupitiā magis irretitur, quo magis phibetur, sed om̄niū manifestissime Ro. viij. occasione accepta, peccatū, per mandatū, operatū est in me om̄ne concupiscentiā. Stat ergo sententia, Quod sine gratia, lex occidit & auget peccatū, & si foris cohibet manū t̄n̄ intus eo magis inuitū accendit animū. Cum ergo peccator ante gratiā iustus peccata sua discutere, necessario legis dei memoret, contra quā peccauit, necesse est vt concupiscentias retrahat, & legem odiat, quam sola gratia diligere facit. Ita fit, vt hypocrisis fiat & peior q̄ prius, dum simulat se odisse peccata que vere, nec odit nec odisse p̄ot, nisi legem prius dilexerit, immo plus iam diligat peccata q̄ prius, atq̄ idip̄m si auderet, sine dubio fateretur & ipse. Quare istis pestilentibus & hereticis doctrinis, repletur Ecclesiā hypocritis, dum raro de dilectione iustitię, semp̄ autem de odio peccati docent, nec quō ad odiū peccati perueniat, aut sciunt, aut docent.

Et quid moror: Cum ipse Ecclesiā meus cōcedat, lib. arb. ante gratiā non valere nisi ad peccandū, qua insania dicere audeat in ista pelagiana p̄positione, q̄ nō modo nō peccet, sed scđm̄ Euangeliū, & scđm̄ patres agat, qui penitentiā a detestatione

peccati incipiat, hoc est, a peccando, poenitere incipiat, cū ante gratiā, nō nisi peccare deur in homine. Deinde etiā scholasticū corū sentētia est, contritionem fieri oportere in charitate, ergo charitas prior contritione, At charitas amor est legis & voluntatis diuine, Quod si & ipse suā ppositionē intelligit de peccatorū detestatio ne ex charitate fluente. Quæ est ergo impudentia & temeritas, hoc appellare doctrinā nouā & contrariā Euangelio & sanctis patribus: quare dico. Si ppositiōem suam meq̄ vult esse cōtrariā, hereticā pelagianam tenet sententiā, si consonā, temere & stulte eam nouam doctrinā, & contra Euangelium esse iāstiat.

Deinde nec Aristotelem suū intelligit, qui & ipse, licet cecus gentilis, acutius tñ Eccio meo vidit, omnē actū virtutis ab electione libera & voluntate ac amore pficisci, atq; priuationē nec nosci, nec odiri posse, nisi cognita & amata repositiua, pētiā aut priuationē esse oēs dicūt, iustitiā aut repositiua.

CON: III.

Deus mutat penā eternā in tēporalem, scz Crucis portandē, cuius Canones aut Sacerdotes, nec statuendē, nec auferendē habent vllam potestatem, q̄q̄ id, ab adulatoribus noxiis seducti, presumere possunt.

Huius ppositionis nullā adhuc cōsulationē audiui, nisi q̄ in cōtrariā Eccij conclusiōe, dī hoc esse repugnans scripturę & vsui Ecclesie, venū an aliā ille scripturam & Ecciam habeat, ignoro, forte ecciam malignantium & eius abusum intelligit, & scripturā, bullas & literas eorū. Mihi sufficit, q̄ Ecclesia i hīs quę deus vult & facit, prorsus nihil possit, p̄ter orationē, Claves habet, quib⁹ vtiur in terris, Nec video quō ligare aut soluere possit, cuius prorsus nullā pōt h̄e notitiā, cū vsui clauū necessaria alleratur scientia. De ijs abūde in resolutionib⁹ meis, quas vbi confutatas videro, cedam.

CON: V.

Quilibet sacerdos debet absolueret penitentem a pena & culpa, aut peccat eque peccat, superior p̄latus si occulta sine causa resequat rōnabilissima,